

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Servii E Societate Iesv Amicus Fidelis Vsque Ad
Mortem: Sive Modvs Ivvandi Moribvndos, Ægris, Sanisqve
Perinde Vtilis**

Servius, Philippe

Leodii, 1648

§. Secvndvs. Affectus Resignationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60032)

misericiendiæ protege me, quoniam in bonitatis tuæ præsidio tota est reposita spes & fiducia mea. Nihil quidem meritorū quod allegem apud te, malorum heu! nimis multum video, sed per tuam misericordiam confido me saluandū. Ita in pace in idipsum dormiam & requiescam, quoniam tu Domine singulariter in spe cōstituiſti me: tibi laus & gloria in sæcula. Amen.

§. SECVNDVS.

Affectus Resignationis.

IN manibus tuis, Domine Iesu, sortes *Ps. 30.*
 mea: Valetudo, inquam, infirmitas, mors & vita. Da mihi facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu; Méne vis mori? moriar & lubens moriar, quoniam sic placitum fuit ante te. *Mat.*
 Moriar autem, non quando volam ego, *II.*
 sed quando tu; nō vbi volam ego, sed vbi tu; non sicut ego volam, sed sicut tu. Visne bone Iesu, vt hoc anno moriar? hoc mense? hac die? hac hora? hoc momento? ita fiat si quidem sic placitum sit ante te: an lenta morte, an inopina, maturane an acerba,
 I perinde

perinde est; dummodo sic placitum sit ante te: qualis, qualis tandem futurus est, dummodo in Domino, id est, in gratia tua obeatur, omnibus illam antepono; neque eam, si detur optio, cum alia siue longiore, siue suauiore commutauero; idque, *quoniam sic placitum fuit ante te.* Iudicia & consilia tua super me, non tantum vereor, sed & veneror plurimum, in ijsque haud repugnanter acquiesco. Quid ni mortis legibus vltro me accommodem, quibus iam inde à primo conceptionis suę momento Seruator meus, mei gratia se accommodauit? quidni illius amore moriar qui mei amore dignatus est mori? Pudeat nos mortem timere, cum Dominus noster propter nos, mori voluerit, inquit Laurentius Iustinianus. Multis nominibus reus sum ego læsæ Diuinæ maiestatis; culpam agnosco, nec pœnam deprecor, paratus illam morte luere coram Angelis & hominibus; vt quem vitæ licentia offendit, mortis obedientia placare possit. Teque ideò, Pater misericordiarum, quàm possum enixè rogo,

rogo, vt benedicas coronæ vitæ, annorumque meorum, vt tandem mori me contingat, sicut ab æterno placitum fuit ante te.

Oratio moribundi ad Patrem æternum, vt Christi in Cruce morientis contemplatione sibi ignoscat, mortemque felicem indulgeat.

EIa Sancte Pater, sim, obsecro, de numero eorum pro quibus dilectus Filius tuus se ipse sanctificauit, per sanctitatem eius sanctifica me in hac hora; perque verba illa quibus in Cruce tibi supplex factus est: *Pater dimitte illis*: dimitte mihi peccata omnia, quibus toto vitæ decursu Majestatem tuam ad iracundiam prouocaui. Ardentissima illa sitis diuini tui honoris, atque adeò salutis animæ meæ, quam expressit, cum diceret, *sitis*, excuset teporem, frigus ac gelu pectoris mei, nouumque excitet amoris incendium, quo totus inardescam. Per has verò voces quibus moriens spiritum suum in manus tuas commendauit, animulam meam in egressu suo è

Ioan.

17.

Luc.

21.

corpore, habe, obsecro commenda-
 tam: *A resistentibus dextera tua, custodi il-
 lam vt pupillam oculi tui, & sub vmbra ala-
 rum tuarum protege illam à facie impiorum.*
 Dixit ille, *Consummatum est*, quando
 nempe vidit se, quæ ei mandaueras,
 examussim adimpleuisse omnia: uti-
 nam ita mandatis tuis omnibus obse-
 cutus sim, vt ad hoc exemplar, cum
 Paulo dicere liceat; *Tempus resolutionis*
 I. Tim. *mea instat; bonum certamen certavi, cursum*
 4. *consummaui, fidem seruaui: verum enim-
 vero seruus erat ille bonus & fidelis;*
 ego seruus nequam & otiosus, qui
 nonnulla quidem subinde, occæpi nõ
 omnino malè, sed ad consummatio-
 nem non perduxì: suppleat obsecro,
 perfectio Domini imperfectum serui
 sui: quia apud Dominum misericordia, &
 copiosa apud eum redemptio. Quidquid
 labis sordiumque animæ adhuc adhæ-
 rescit, eluat aqua illa quam è perfosso
 Seruatoris nostri latere depromptit
 crudelis lancea, crudelis autem? im-
 mo verò vel hoc nomine veneranda,
 quod abiturienti animæ meę tam sua-
 ue hospitium in petra excavauerit.

Q

O Deus, absconde me in hoc tabernaculo; in die malorum protege me in abscondito tabernaculi huius. Pater æterne Christus Iesus, qui tibi in diebus carnis suæ preces & supplicationes cum clamore valido, lacrymisq; obtulit, vt eum saluum faceres à morte, pro sua reuerentia exauditus est; at tamen nihilominus mortuus est: quomodo mortuus si rogans ne moreretur pro sua reuerentia exauditus? nimirum non pro se, qui morti nihil deberet, sed pro me mortis filio deprecatus est, ne morerer morte secunda, quæ est pessima. Ita Pater quoniã sic placitum est ante te, cum esset ille Filius Dei, didicit ex ijs quæ passus est obedientiam, & consummatus factus est omnibus obsequiis sibi causa salutis æternæ; ne quæso, ne patiaris vni mihi fontem illum salutis æternæ clausum esse; hauriam & ego salutare aquas in gaudio, de fontibus Saluatoris. Ah! bone Iesu (ad te enim mea conuertetur, & in te desinet oratio) pone, quæso, mortem & passionem tuam, inter iudicium tuum & animam meam, quæ, quod pro se dehinc ad æquissimam iustitiæ tuæ sta-

Heb. 5.

teram afferat, habe nihil, nisi ius illud quod in pretiosi sanguinis mortisque tuæ pretium, sibi vindicant peccatores, quorum primus ego sum. Sanguis tuus super me, & super animam meam; in salutem dico, & non in damnationem; clamet pro me, & non contra me sanguis ille, cuius pretio emptus est ager figuli in sepulturam peregrinorū. Ad

Ps. 38.

vena enim ego sum, & peregrinus, sicut omnes Patres mei: ne igitur tam optatā, tam opportunā priuer hæreditate. Da obsecro, vt ex ista domo pulueris egressa anima, in sacratissimo cordis tui agro, lanceæ crudelis proscisso vomere, desideratissima illa peregrinantium in Ierusalem sepultura, in pace, inquam, in idipsum, dormiat & requiescat. Amen.

Ps. 4.

Iterum admoneo, Amice Lector, quæ hic & alibi, moribundis, siue documenta siue affectus suggerimus, diu ante mortis periculum & sæpè, legi debere: tunc enim maximè proderunt moribundis, si diligenter lecta & expensa fuerint à sanis.

6. TER